

2007. május 7-én benyújtott kereset – OTIS és társai kontra Bizottság

(T-145/07. sz. ügy)

(2007/C 155/56)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Otis SA (Dilbeek, Belgium), Otis GmbH & Co. OHG (Berlin, Németország), Otis BV (Amersfoort, Hollandia) és Otis Elevator Co. (Farmington, Amerikai Egyesült Államok) (képviselők: A. Winckler ügyvéd és J. Temple Lang, Solicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg, vagy lényegesen csökkentse az OTIS-szal szemben a határozatban kiszabott bírságot;
- kötelezze a Bizottságot az OTIS ezen eljárással kapcsolatban felmerült jogi és egyéb költségeinek, valamint kiadásainak megfizetésére;
- hozzon egyéb olyan intézkedéseket, amelyeket megfelelőnek tart.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperesek az EK 230. cikk alapján a 2007. február 21-én hozott C(2007) 512 végleges bizottsági határozat (COMP/E-1/38.823 PO/Elevators and Escalators-ügy) részleges megsemmisítését kérik, amelynek alapján a Bizottság megállapította a felperesek és más vállalkozások négy – adásvételi, felállítási, karbantartási, illetve a felvonók és mozgólépcsők korszerűsítésével kapcsolatos szerződések és ajánlatok odaitélésére irányuló megállapodásokkal és/vagy összehangolt magatartással megvalósított – egyetlen, összetett és folyamatos, az EK 81. cikk (1) bekezdésébe ütköző jogsértésben való részvételért való felelősségét.

A felperesek keresetük alátámasztására a következő kilenc jogalapot hozzák fel, anélkül, hogy vitatnék a megtámadott határozat ténymegállapításait.

A Bizottság tévesen alkalmazta a vonatkozó jogszabályt, amikor az Otis Elevator Company felelősségét állapította meg a helyi jogi személyek magatartásáért, mivel az Otis Elevator Company nem gyakorolt döntő befolyást a helyi leányvállalatok mindennapi kereskedelmi gyakorlatára, és nem lehetett tudatában a jogsértő magatartásuknak.

A Bizottság tévesen alkalmazta a bírságkiszabási iránymutatást⁽¹⁾, és megsértette az arányosság elvét:

- amikor elrettentés céljából az egész csoport forgalma alapján növelte a bírságot, és
- amikor a kiindulási összeget Németországgal kapcsolatban határozta meg, mivel a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a jogellenes megállapodások csak a mozgólépcsőket és a

„nagyértékű”/nagy sebességű felvonókra vonatkoztak, amelyek csupán kis részét képezik az összes felvonónak.

A Bizottság megsértette az engedékenységi közleményt⁽²⁾

- amikor nem nyújtott az Otis-nak mentességet a németországi jogellenes megállapodásokat illetően, mivel az Otis volt az egyetlen olyan társaság, amely a felvonó- és mozgólépcső-megállapodások teljes kiterjedésére és időtartamára vonatkozó adatokat és bizonyítékokat nyújtott be; illetve
- amikor nem biztosított részleges mentességet bizonyos időszakokban a mozgólépcsők és a felvonók tekintetében, és ezt nem indokolta.

Másodlagosan a Bizottság 50 %-os, de mindenesetre 25 %-nál jelentősen nagyobb csökkentést kellett volna alkalmazzon. A felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az Otis által benyújtott bizonyítékok mértékét és jelentős hozzáadott értékét.

A Bizottság továbbá megsértette az Otis jogos bizalmát, valamint az arányosság elvét:

- amikor nem csökkentette a szokásos 10 %-kal a bírságot, amiért a felperesek nem vitatták a Belgiumot, Németországot, és Luxemburgot illető tényeket; és
- amikor nem csökkentette a bírságot a pontosító kiegészítő információk nyújtásáért.

Végül a Bizottság tévesen alkalmazta az engedékenységi közleményt és a bírságkiszabási iránymutatást a Belgiumot, Németországot, és Luxemburgot illető bírság megállapításakor.

⁽¹⁾ A 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló bizottsági iránymutatás (HL 1998. C 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o.).

⁽²⁾ A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002. C 45., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.).

2007. május 7-én benyújtott kereset – United Technologies kontra Bizottság

(T-146/07. sz. ügy)

(2007/C 155/57)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: United Technologies Corp. (Hartford, Amerikai Egyesült Államok) (képviselők: A. Winckler ügyvéd és J. Temple Lang solicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg, vagy lényegesen csökkentse az UTC-vel szemben a határozatban kiszabott bírságot;
- kötelezze a Bizottságot az UTC ezen eljárással kapcsolatban felmerült jogi és egyéb költségeinek, valamint kiadásainak megfizetésére;
- hozzon egyéb olyan intézkedéseket, amelyeket megfelelőnek tart.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes az EK 230. cikk alapján a 2007. február 21-én hozott C(2007) 512 végleges bizottsági határozat (COMP/E-1/38.823 PO/Elevators and Escalators-ügy) részleges megsemmisítését kéri, amelynek alapján a Bizottság megállapította a felperes és más vállalkozások négy – adásvételi, felállítási, karbantartási, illetve a felvonók és mozgólépcsők korszerűsítésével kapcsolatos szerződések és ajánlatok odaítélésére irányuló megállapodásokkal és/vagy összehangolt magatartással megvalósított – egyetlen, összetett és folyamatos, az EK 81. cikk (1) bekezdésébe ütköző jogsértésben való részvételért való felelősségét.

A felperes keresete alátámasztására először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság helytelenül találta úgy, hogy egy leányvállalat 100 %-os tulajdonjoga önmagában indokolja az anyavállalat felelősségének megállapítását. A felperes arra hivatkozik ezzel kapcsolatban, hogy i) az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdése előírja a szándékosság, vagy a gondatlanság bizonyítását, ii) az anyavállalatnak a jogsértés ideje alatt tényleges ellenőrzést kell gyakorolnia a leányvállalata üzletpolitikája felett, illetve ismernie kell azt, és semmit nem tenni annak megszüntetése végett, iii) az anyavállalatnak az antitröszt szabályok leányvállalatai általi megsértéséért fennálló felelősségét a tényleges magatartása, és nem a befolyásolásra való lehetősége alapján kell értékelni.

A felperes ezt követően úgy érvel, hogy megcáfolta a felelősség vélelmét, mivel a leányvállalatai önállóan határozták meg a mindennapi kereskedelmi magatartásukat, és a releváns alkalmazottak megszegték az utasításokat miután a felperes minden ésszerű lépést megtett a versenyjog tiszteletben tartásának biztosítása céljából. A felperes szerint a Bizottság továbbá nem indokolta meg azon megállapítását, amely szerint a felperes nem döntötte meg a felelősség vélelmét.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a vele szemben kiszabott bírságnak méret és elrettentés miatti 70 %-os emelése indokolatlan és aránytalan.

Végül a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, amikor a felperesnek tudta be a leányvállalatai jogellenes magatartásáért való felelősséget, míg más jogi feltételeket alkalmazva a Bizottság úgy találta, hogy a Mitsubishi Electric Corporation Japan nem felelős a leányvállalata magatartásáért.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i, az 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

2007. május 7-én benyújtott kereset – ThyssenKrupp Aufzüge és ThyssenKrupp Fahrtreppen kontra Bizottság

(T-147/07. sz. ügy)

(2007/C 155/58)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: ThyssenKrupp Aufzüge GmbH (Neuhausen auf den Fildern, Németország) és ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH (Hamburg, Németország) (képviselők: U. Itzen, és K. Blau-Hansen, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a megtámadott határozatot a felpereseket érintő részében;
- másodlagosan csökkentse megfelelően a felperesekre a határozatban egyetemlegesen kiszabott bírság összegét;
- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a 2007. február 21-i COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators ügyben hozott C(2007) 512 végleges bizottsági határozatot támadják. A megtámadott határozatban a felperesekkel és más vállalkozásokkal szemben liftek és mozgólépcsők Németországban való beépítése és karbantartása kapcsán létrejött kartellben való részvétel miatt bírságot szabtak ki. A Bizottság álláspontja szerint az érintett vállalkozások megsértették az EK 81. cikket.

Keresetük megalapozására a felperesek az alábbi jogalapokat adják elő:

- a Bizottság a felrótt helyi jogsértés államok közötti jelentőségének hiánya miatti hatáskörének hiánya;
- a felperesek anyavállalataikkal való egyetemleges felelősségének hiánya, mivel anyavállalataik jogilag és gazdaságilag függetlenek;
- a kiindulási összegek aránytalansága a bírság összegének kiszámítása során a ténylegesen érintett piaci volumenhez képest;
- az elrettentő szorzó aránytalansága, mivel a bírság összegének megállapítása során csak a felperesek üzleti forgalmát vették figyelembe és ez nem igazolja e szorzó alkalmazását;
- a visszaesőkre kiszabott pótlék igazoltságának hiánya a bírság összegének kiszámítása során az előző bírságok hozzászámítása vonatkozásában elkövetett joghiba és mérlegelési hiba miatt;